

РЕШЕНИЕ

№ 51

гр. Варна, 16.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Анета Н. Братанова

Членове: Г. Йовчев
Даниела Ил. Писарова

при участието на секретаря Ели К. Тодорова
като разгледа докладваното от Анета Н. Братанова Въззивно търговско дело
№ 20223001000680 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и следв. ГПК.

Образувано е по постъпила въззивна жалба от Г. Г. М. в качеството на родител и законен представител на С. О. М. от с. Хърсово, Община Исмаил против Решение № 18/06.10.2022 год., постановено по т.д. № 76/2020 год. по описа на РОС, с което е **ОТХВЪРЛЕН** предявения от Г. Г. М., ЕГН ***** действаща в качеството си на родител и законен представител на малолетното дете С. О. М., ЕГН ***** от с. Хърсово, общ. Самуил, ул. „Филип Тотю“ № 20, обл. Разградска иск с правно основание чл. 432 от КЗ и по чл. 86 от ЗЗД против „ЗК Лев инс“ АД, ЕИК 121130788 гр. София за заплащане на сумата 40 000 лева, предявен като частичен иск от сумата 50 000 лв., ведно със законната лихва от 02. 12. 2019 г., представляваща обезщетение за неимуществени вреди в резултат на ПТП на 12. 07. 2019 г., причинено от С. Я. Х., водач на лек автомобил „Опел“, модел „Астра“ с рег. № Х ХХХХ ХХ, за който има застраховка „Гражданска отговорност“ с полица № BG/30/20118002370849, като неоснователен, поради извършено плащане от „ЗК Лев инс“ АД в хода на процеса с платежни нареждания от 09. 07. 2020 г. в размер на 15 000 лева и от 13. 08. 2020 г. в размер на 6 000 лева по Споразумение № 606 от 07. 07. 2020 г., сключено между „ЗК Лев инс“ АД и Г. Г. М., действаща в качеството си на родител и законен представител на малолетното дете С. О. М., представлявана от адв. Я. Д. по образувана преписка по щета № 0000-1000-03-19-7632/ 02. 09. 2019 г.

В предявената въззивна жалба се излага, че са налице всички елементи от фактическия състав за уважаване на предявения иск с правно основание чл. 432 КЗ. Не е налице валидно сключено извънсъдебно споразумение със застрахователя, вкл. и надлежно плащане. Ищцата е предявила две извънсъдебни претенции пред ответника – първоначално с адвокат Г. Х. и последваща – чрез адв. Я Д. Споразумение № 606/07.- 7.2019 год. е сключено с адв. Антоан Велчев като преупълномощено лице от адв. Я Д. Датата на споразумението предхожда датата на нотариално упълномощаване в полза на адв. Я Д. Извънсъдебната спогодба е сключена от лице без представителна власт и в нарушение на чл.338, ал.1 КЗ, изискващ изрично писмено пълномощно с нотариална заверка на подписа. Посочената квалифицирана форма не е спазена по отношение на преупълномощителната сделка. Адвокат Я Д не е бил преупълномощен да получи по своя банкова сметка паричното обезщетение на малолетната С.М.. Плащането по сметка на адвоката противоречи и на императивната разпоредба на чл. 130, ал.3 СК и чл.17 от Наредба № 49/16.10.2014 год.

Въззиваемата страна „ЗК Лев инс“ АД не е депозирала отговор в срока по чл. 263, ал.1 ГПК

Съдът след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

В производството пред въззивната инстанция са безспорни предпоставките за възникване отговорността на застрахователя - наличието на деликт при съответното авторство, противоправност и вина. Налице е безспорно застрахователно правоотношение между причинителя и застрахователното дружество по застраховка „Гражданска отговорност“. Установено е и настъпването на застрахователно събитие като юридически факт, пораждащ отговорността на застрахователя.

Ищцата С. О. М. от град Исперих е получила увреждания, изразяваща се в трайно затруднение в движението на десния долен крайник, поради счупване на двете кости на лява подбедрица.

При ответника била образувана преписка по щета № 0000-1000-03-19-7632/ 02. 09. 2019 г. по претенция, предявена с вх. № 14637/ 05. 11. 2019 г. от ищцата чрез адвокат Я Д за сумата 40 000 лв.. Към исковата молба е приложена Молба, вх. № 11656/ 02. 09. 2019 г. , с която ищцата чрез адв. Г. Х. е предявила претенция пред ответника за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 50 000 лева.

Представена е и преписка по образувана щета, съдържаща Становище и заключение на лекар – съветник от 20.09.2019 год. Протокол от 05. 11. 2019 г. от заседание на комисия за разглеждане на доброволни претенции, Доклад по щета от 15. 11. 2019 г., в който е определено обезщетение в размер на 21 000 лева с описание на щетата.

В хода на висящото производство е представено споразумение №

606/07.07.2019 год. и дата на съставяне 03.07.2019 год. Страни по споразумението са ответникът „ЗК Лев инс“ АД и Г. Г. М., действаща в качеството си на родител и законен представител на малолетното дете С. О. М., представлявана от адв. Я Д. Споразумението е сключено по повод застрахователна преписка – щета № 0000-1000-03- 3 19-7632/ 02. 09. 2019 г. за определяне и изплащане на застрахователно обезщетение във връзка с настъпило на 12. 07. 2019 г. , около 18, 32 ч. пътнотранспортно произшествие, възникнало на път II–23, км. 89+189 м., причинено от С Я Х при управление на лек автомобил „Опел Астра“ с рег. № Х ХХ ХХ ХХ, ко йто към момента на настъпване на ПТП е имал валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника с полица, валидна от 18. 08. 2018 г. до 17. 08. 2019 г. № BG/30/20118002370849. Ответникът се задължил да заплати на С. О. М. застрахователно обезщетение в размер на 21 000 лева, представляващо паричната стойност на претърпените от нея вреди, изразяващи се в болки и страдания поради контузия на главата с охлузни рани в областта на лицето, контузия с охлузни рани на дясната подбедрица, счупване на костите на лявата подбедрица в средната им част, както и от оздравителния период, настъпили в причинна връзка с осъществяване на ПТП от 12. 07. 2019 г., като страните са се съгласили, че крайният и окончателен размер на обезщетението за компенсиране на вредите възлиза на 21 000 лева. Сумата е определена при отчитане на 30 % съпричиняване от страна на пострадалата, както и на естеството на травмите, начина на провеждане на лечение и обичайния комплекс от лечебни дейности и интервенции до завършването му, характеристиките и срока на възстановителния период, настъпилото възстановяване, възраст на пострадалото лице, начин на настъпване на травмите и естеството на заявените вреди, както и всички обстоятелства, относими към случая. Ищцата в т. 2 от споразумението е декларирала, че е съгласна с окончателния размер и начина на определяне на застрахователното обезщетение в размер на 21 000 лв. Декларирала е, че с подписване на споразумението и получаване на обезщетението се уреждат изцяло, окончателно и в пълен обем всички техни претенции във връзка с настъпване на застрахователното събитие, последиците от него и претърпените от С. О. М. имуществени и неимуществени вреди от възникването на телесните травми, предмет на претенцията. Получила е цялостна и пълна обезвреда за всички вреди, настъпили в резултат на произшествието, включително такива за лихви, разноски и други финансови претенции, като страните считат отношенията си по предмета на споразумението за окончателно уредени с подписването му, като застрахователят е изпълнил всички свои задължения по застрахователната полица.

С платежно нареждане от 09. 07. 2020 г. по банкова сметка в ТБ „Алианц България“ на адв. Я Д е платена сумата 15 000 лева. С платежно нареждане от 13. 08. 2020 г. е платена сумата 6 000 лева. В двете платежни нареждания е посочено основание – по щета 19-7632.

По възраженията относно датата на сключеното споразумение:

Сключеното споразумение обективира грешна и невъзможна дата на съставяне – 07.07.2019 год., посочена до номера на документа. Грешката в годината е видна при съобразяване на датата на ПТП, датата на застрахователната претенция и датата на всички застрахователни документи по щетата – протокол, доклад и заключение на лекар. Самото споразумение е съставено при изрично посочване на документи и събития с дати, следващи 07.07.2019 год- дата на застрахователна преписка /02.09.2019 год./; дата на констативен протокол /12.07.2019 год./, дата на ПТП /12.07.2019 год./. При съвкупната преценка на гореизложеното, съдът намира, че годината на съставяне на документа е 2020 год., тъй като същата следва застрахователното събитие, всички подготвителните действия на застрахователя и съвпада с годината на уговорени плащания.

Налице е и грешно посочване на самата дата на съставяне на споразумението. В заглавната част датата е посочена като „07.07“, а в началото на документа като „03.07.“. Соченото несъответствие следва да бъде отстранено при съобразяване на първия уговорен платеж за плащане – 03.07., тъй като е логично съгласението да предшества или да съвпада с модалитетите на изпълнението.

При съвкупната преценка на гореизложеното, съдът приема, че споразумението е сключено на 03.07.2020 год.

Извън горното, следва да се има предвид, че грешката в датата на съставяне на договор или дори липсата на положена дата не опорочава действителността му, освен ако законът не поставя изрични квалифицирани изисквания за форма /пр. чл. 25, ал.1 ЗН/. Грешката в датата или липсата на дата в частен диспозитивен документ не се отразява и на автентичността му, като той се ползва с формална доказателствена сила относно факта на писменото изявление и неговото авторство.

По възраженията относно представителната власт:

С нотариално заверено пълномощно от 28. 08. 2019 г. Г. Г. М., действаща в качеството си на родител и законен представител на малолетното дете С. О. М. е упълномощила адв. Я Д Д да я представлява в качеството ѝ на увредено лице по повод на ПТП, реализирано на 12. 07. 2019 г. във връзка с уреждане на претенциите ѝ за заплащане на застрахователно обезщетение за претърпените неимуществени и имуществени вреди, вкл. с правата да извършва всякакви фактически и правни действия по защита на законните ѝ права и интереси, в това число да договаря от нейно име споразумение за доброволно уреждане на претенцията, да посочи банкова сметка, по която да бъде изплатено обезщетението, като заявява, че е уведомена за възможността да получи обезщетението лично по заведената претенция. Пълномощното съдържа и изрични права за преупълномощаване.

С пълномощно от същата дата – 28.08.2019 год. Я Д Д е преупълномощил адвокат А С В с всички права по първоначалното пълномощно, в т.ч. и правата да представлява упълномощителя пред

застрахователя. Препращането към обема на визираните права в първоначалната упълномощителна сделка сочи, че преупълномощаването има за предмет и сключване на споразумение със застрахователя.

С оглед изводите на съда за датата на подписване на споразумението, коментираният пълномощник обективират волеизявления с предшестваща дата.

Разглежданото споразумение е подписано от името на Г. М. чрез адв. В като пълномощник.

Изложената фактическа обстановка обуславя извода, че споразумението е сключено от лице с надлежна представителна власт. Първоначалният пълномощник адв. Я Д Д е преупълномощил адв. А С В. Преупълномощаването е осъществено надлежно с оглед нарочното овластяване от упълномощителя в хипотезата на чл. 43, ал.1, пр.1 ЗЗД.

Няма законови изисквания за квалифицирана форма на пълномощното за сключване на спогодба със застрахователя по чл. 434 КЗ /арг. чл. 37 ЗЗД/. Коментираният от въззивника разпоредба на чл. 338, ал.1 КЗ касае единствено извършването на плащания от застрахователя, т.е. формата на упълномощаването за получаване на плащанията. Като ограничителна, разпоредбата подлежи на стриктно тълкуване и не касае формата на упълномощителна сделка за сключване на спогодба.

Така мотивиран, съдът приема, че сключеното споразумение произвежда правното действие на спогодба по смисъла на чл. 434 КЗ вр. чл. 365 ЗЗД с присъщите установителни и регулиращи материалноправни последици. Същата следва да бъде съобразена от съда като настъпил в хода на висящия процес факт с правно значение по отношение на основанието и размера на дължимото обезщетение /чл. 235, ал.3 ГПК/. При сключено извънсъдебно споразумение между пострадалия и застрахователя по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, с което те са постигнали съгласие за изплащане на обезщетение за вредите от застрахователното събитие, изрично заявявайки, че платената сума ги покрива изцяло, увреденото лице няма основание да търси репарирание на същите вреди по чл. 432, ал. 1 от КЗ в по-голям размер, освен при екцес, какъвто в случая не се твърди.

По възраженията срещу осъществяването на плащане:

Плащанията са осъществени по банкова сметка на адвокат Я Д Д с изрично посочване „по щета 19-7632“, което в достатъчна степен индивидуализира основанието на дълга и връзката му с подписаното споразумение /така преводно нареждане за кредитен превод л.32 и л.33/.

Превеждането на сумата по клиентската сметка на адв. Я.Д е в съответствие с изричното упълномощаване с нотариална заверка на подписа, отговарящо на специалните изисквания за форма и съдържание по чл. 338, ал.1 КЗ. Получаването на плащания в полза на клиента по клиентската сметка на адвоката е изрично предвидена възможност съгласно чл. 39, ал.3, т.3 и т.4

ЗА. Клиентската сметка не се счита за част от имуществото на адвоката и се ползва със специален режим, предвиден в чл. 39 ЗА.

В разпоредбата на чл. 17 Наредба № 49 от 16.10.2014 г. за задължителното застраховане по застраховки "Гражданска отговорност" на автомобилистите и "Злополука" на пътниците в средствата за обществен превоз е предвидено, че когато увреденото лице не е навършило пълнолетие или е лице, което е поставено под запрещение, застрахователното обезщетение се заплаща от застрахователя по банкова сметка с титуляр това лице. Съдът намира, че текстът на подзаконовия нормативен акт противоречи на чл. 338, ал.1 КЗ, като ограничава принципната възможност застрахователното плащане да се осъществи и в полза на пълномощник, вкл. и в полза на нарочно упълномощен адвокат. ЗНА указва изискването за задължителна и непрекъсната нормативна съответност на подзаконовия нормативен акт със закона. Задължението за прилагане на чл. 15, ал.3 ЗНА при разрешаване на гражданскоправен спор е неотменимо. При наличие на обективно противоречие на подзаконова норма със закон, съдът е длъжен да го установи и да приложи закона /Решение № 50243 от 7.02.2023 г. на ВКС по гр. д. № 339/2022 г., III г. о., ГК/.

Отделно от изложеното, съдът намира, че осъществяването на плащане не противоречи на чл. 130, ал.3 СК. Адвокатът – пълномощник дължи отчетна сделка на получените средства в полза на малолетния/непълнолетния си клиент, на основание чл. 284, ал.2 ЗЗД вр. чл. 39, ал.4 ЗА. Ищцата разполага с пряк осъдителен иск спрямо пълномощника си, основан на сключения между тях договор за поръчка.

В заключение, предявеният иск е неоснователен. Ищцата е сключила валидно споразумение със застрахователя, по което е получила плащане. Подписаната извънсъдебна спогодба със застрахователя погасява правата на пострадалите да претендират по съдебен ред обезщетения над изплатените им по спогодбата суми /Решение № 144 от 14.11.2017 г. на ВКС по т. д. № 1084/2016 г., I т. о., ТК/. Постановеното в идентичен смисъл решение на ОС – Разград следва да бъде потвърдено.

Въззиваемата страна не е претендирала разноси за въззивното разглеждане на спора.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 18/06.10.2022 год., постановено по

т.д.№ 76/2020 год. по описа на РОС

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____